

אומן, אומן ראש הדשנה

ליברלייט של

רבי ישראאל אורלסל

ז'יל

כל הזכויות שמורות – מותר להעתיק אך שהוא – בלבד להוציא דיבורים, שלא לקלקל המכוון, וד"ל

אלמן, כל השנה

דיבר כמו נבואה ממה שיהיה בבייאת משיח וכו' ובסוף אמר גם בעניין הבאת הארץ:
”חכמים כבר הרבה זמן, יכולים לחתוך עוד קצר” (והיה מובן שהה לא יהיה מהר, כמו שחשבנו קודם).

באותה שנה, סמוך לשבת חנוכה (אחרי), הלך רבי ישראלי לנישא לבקש להביא הארץ, והיה הסכם. אבל, בעוננותינו, התעורר מחלוקת גדולה מצד הוועד וכו', עד שלא הביאו את הארץ. [אחרי כמה חודשים, כשאחד אמר לו שהתנגדו הוועד, רבי ישראל אמר בזחוק: לא, זה הרוסים, כי היה להם פרנסה ואכסניה טוביה, ולא רצוי לאבד את זה].

בתקופת הزادת, נעלם רבי ישראלי, ולא ידענו איפה הוא מתאכן. הוא היה אווח בשתקה, גם לעיתונאים שרצו שיביע דעת לא רצאה להשיב. גם לחברים ששאלו מה לעשות וכו'. רק שמעתי שאמר: כבר עשית כמעט כמעט את הכל, צריכים רק להתפלל עוד קצת.

בכל זאת, היה חזק אצלנו שיהיה הקיבוץ בירושלים וכו', אבל רבי ישראל בעצמו התחיל לפkap קצת בהזתקופה של סיון – תשנ"ג.

בסוף איר, דיבר איתנו מהקיבוץ באמון, ונבהלנו, כי רצינו וחשבנו שיהיה בירושלים. אז, אמר: רבנו הקדוש הוא כלilot גדול, וכו'..

בסיון, שאל אותו איפה יהיה ראש השנה.

אמרתי לו: בירושלים או במירון, **וגעρ בעי:** מי אמר?
אמרתי לו: אתה.

בסיון תשנ"ג, אחד מהמקורבים הישנים שהתרחק אז ולא ידע מכל הסיפור, נסע לאומן על שבאות, ובחזרה בא לרב ישראלי והודיע לו על זה.
 אמר רבי ישראל: כן, אם לא בא הארץ, נצטרך להמשיך לנסוע לשם מקודם!

אחר-כך, בתמוז, התחל רבי ישראל לבבל העולם איפה יהיה הקיבוץ, פעם דיבר שיהיה באמון ופעם אמר בירושלים וכו'..

בכל זאת, היה יותר חזק שיהיה באמון, והיה קשה לו לקבל, כי רצינו שיהיה בירושלים.

פעם, נכנסתי אליו בשבת וכו', ואחר ספיקות שעשה במקום הקיבוץ, **אמרתי לו:** מה הרצון של ה' יתברך איפה יהיה? **צחק** **רבו ישראל,** **אמר:** נראה ..

סמור סמור לראש חדש ניסן תשנ"ב, התעוורו שמי אנשים לחפור במקום קבורתו הנוראה על מנת להביא ציון הקדש בארץ. אחר כך התחרטו, ואיזה מפורסם אמר שאין לעשות את זה.

שנסענו לרביעי ישראל בראש חדש ניסן במירון (תשנ"ב), שר ואמר שיש להביא את הארץ לארץ, ושכל מה שאומר המפורסם זהה, צריך לעשות להיפר.

בתקופת ר'ה תשנ"ג באמון, דברו עם רבי ישראל מהסכמה שהרושים זרקו גז מדמיע למקום לינת היהודים וכו'.

ביום ב' של ר'ה, בגמר הפטרה, אמר רבי ישראלי: נגמר אומן, צריכים להביא את הארץ של רבנו הקדש לאירוע ישראל.

צריכים להביא גם כן הארץ של כל הצדיקים, רבי נתן, הבועל שם טוב וכו'. כי פה נעשה מסוכן, וכמה יכולים לשמור, וعصיו יש לנו מדינה. אומן ישאר מקום קדוש, כי זה מקום שאיפה היה קבוע רבנו הקדש (אחרי שיבוא). ניסע לאומן כל השנה בכל זאת (גם אחרי שיבוא), אבל בראש השנה יהיה בירושלים. וגם אז, יהיה אנשים שירצו בכל זאת להמשיך

לנסוע בראש השנה, וצריך לא לעשות מחלוקת, אבל אני – אני היא בירושלים בראש השנה, כי היה יותר קדוש, מקום של עצמות של רבנו הקדש וקדוש קדושים, בית המקדש וכו'..

אחד שאל:

אבל אם לא יבוא הארץ וכו'..

הшиб רביעי ישראל:

יבוא, יבוא.

שאלו אותו באיזה מקום להביא הארץ, ואמר שצריך לחשב וכו'..

אחד הציע בהר ציון.
ונגע בשמחה רביעי ישראל, כן בהר ציון, על יד דוד המלך ע"ה.

הוא גם אמר:
אני חשב שצריך לעשות את זה דרך הממשלה.

אחד אמר:
از הגואלה קרובה..

הшиб רביעי ישראל:
לא, זה לא קרוב, זה קרוב מאד.
צום גדריה על הארץ:

מהסיפור הזה, שניים-ארבעה החליטו להישאר בירושלים ולהשفع על השאר.
אמר רבי ישראל: "לא צריך ק'ק', לא צריך בית-המקדש, יש לנו אומן..."

בר"ה תשנ"ה, נסע לאומן. אחד חיכה לו בשדה-תעופה, ופנה אליו לפני המראה, ואמר: נו, רבי ישראל תישארו פה...
ודחף אותו רבי ישראל עם תנועה חזקה של היד, בוגרה.

נסענו, והיה רבי ישראל שמח, בפרט ערב ר"ה, ועסק גם בהמתקת הדינים כהרגלו וכו'.

ערב ר"ה, כשהוגאים לא רצו ליתן לו להיכנס, אמר: מודיעו להיות תלויים בגויים? צריכים לקנות דירות שלמו שנסע לאומן לדורי דורות.

במושאי ר"ה, כשאחד אמר לו שעשה מסירות נפש ביוטר לנסוע, ענה: "אבל לא זכתי להרבבות בתפילה על הארץ".

בחול-המועד סוכות תשנ"ה, אמר לאחד, בלילה: "היית באמון בראש-השנה?".
ענה: לא, היתי בירושלים.
ענה לו רבי ישראל בשלילה:
רבנו הקדוש אמר לנסוע אליו, אליו זה אומן".

יש עוד דברים על זה, שלא יספיקו המונון יריעות לספר, אבל הכלל היה שאמר בהתחלה, שנגמר אומן, ויבאו העצמות, ובסוף אמר שכן צריכים לנסוע, ומזה נתבלבלתי קצת אנשים, ואמרו שצרכיהם להבין ולא לנסוע, אבל לא שרבי ישראל בעצמו אמר לא לנסוע..
וחילוק הדעות בזאת היה רק איך הביטול לצדק, כי דברת עם הארץ אונשיים שלא נסעו אז, וראיתי שלא מסכימים עד כמה צריכים לזרוק השכל ולהתבטל להצדיק.

בתקופה הزادה, אחד התווכח איתי, הוא לא רצה לנסוע, ואמר לי שאנו לא כמו יرك לדורך, צריכים להבini וכו'... פניתי לרבי ישראל, ואמרתי לו: יש חברים שלא חוזם לנסוע לאומן. השיבו קי? אז, לא צריך, רבנו הקדוש לא צריך אף אחד (כדי ליתן לו תיקון).

אמרתי: אבל, הם חושבים שההאמת!
אמר רבי ישראל: שייחסו מה שהם רצים.

כל האחרים היו אז נסועים לאומן בלבד פקופוק; רק אחרי הסתלקות רבי ישראל, נתגברה העלמה, וחזרו האנשים מדעתיהם על-ידי משפיעים וכו', וד"ל.

מַאֲוִין
בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל
בְּלִי
הַשְׁנָה
אָוֹן

אָוֹן
בְּלִי
הַשְׁנָה
אָצֶל
הַרָּאֵשׁ
בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל

בסוף תמוז, אמר: בסוף, הרושים התחרטו, וצריכים לנסוע במקום העצמות כמו שכתוב בח"י-מוהר", אז יהיה באמון.

הקשו לו: אבל אמרתם "נגמר אומן וכו'".
אמר: "אבל מה לעשות שהתחרטו הרושים וכו'?"
שאל: אבל מה לעשות שבסוף התחרטו הרושים? יהיה שמח,
ויהיה הרבה קיבוצים בירושלים, בחברון, אבל אני אהיה באמון!

בעת ההיא,לקח רבי ישראל כרטיס לאומן.
אחר-כך, ביטל הכרטיס. אחר-כךלקח עוד פעם כרטיס לאומן.
אבל אנחנו לא רצינו לקחת, כי חשבנו בכל זאת שהיא בירושלים, חוץ מחד שלקח אותו.

בשمعו גם בתקופה של הבלבולים איפה היה הקיבוץ, שאמר:
שהעצמות הם כבר פה, וזה يتגלה באולול.
אבל שרצה לנסוע, אחד הזכיר הדיבור הזה, ואמר רבי ישראל: "אבל אנחנו לא זוכים לראות אותו", ולאחר שהתעקשו אמר שצרכים לנסוע (זה מוקלט).

בחודש סיוון תשנ"ג, באו אנשים לא מקורבים לשאל איפה היא ראש-השנה, ואמר רבי ישראל שצרכים לבירר איפה נמצאים העצמות. בכאן, בבקשתו, נסעו לבית הנשיא, לשאל מאבבה (המצירה של הנשיא שוד) את זה, ואמר רבי ישראל: "שמעתי שהרושים התחרטו, או לא התחרטו, אז לבירר איפה העצמות. והיא אמרה שתברר.
אבל כאמור לעיל, בתמוז, אמר שיהיה באמון.

רבי ישראל נסע לאומן בר"ה תשנ"ד, וכשנודע לנו שהמטו המראי, הלכנו תיכף לשדה תעופה על מנת לנסוע, וכן רוב החברים, באיחור זמן.
כשהגענו, ביום שני בלילה לפני ר"ה, אמר: "יש לי אותו למטה, ואני רוצה לנסוע לטבריה לבתי".
אמרתי לו שאנו לא בארכץ, אמר לי: "איפה אנחנו?" (באומן)
"בחוץ לארץ? לא מшибים כלום?!?"
ונגשתי ואמרתי: רבנו הקדוש לא רוצה שניעס לאומן על ראש-השנה?

ולא השיב כלום. היתי אז נבור, אולי לא סוב שעשים, אולי עוננות שלמו גרמו שננטעכני הישועה (הבתה הארץ) ועל זה מקפיד רבי ישראל, כי הוא נסע ואמר לנסוע, וגם בשנה רוב הדברים היו לנסוע, חוץ מכמה ספיקות וכו' כ"ל.

למחרת, يوم שלישי, היה שמח, ניגש על הארץ, דבר בהתעוררות. וכשבקשתי ברכה, הראה לי הארץ עם היד, ואמר: "פה זה המקום הכי קדוש בעולם, יש פה כל הנשמות", ורמז אז לבקש פה הכל.

באומרתו ראי ששה (תשנ"ד), היה דינם.
במחרת ר"ה יום שבת קודש, היה עת רצון, בסעודה שלישית, ואמר רבי ישראל: נצטרך לנסוע כל שנה ושנה לר"ה לאומן.
אחד שאל: אז לא יבוא הארץ?
אמר רבי ישראל: "יבוא זמן זהה, אבל כל זמן שלא נעשה, צריכים לנסוע לאומן".